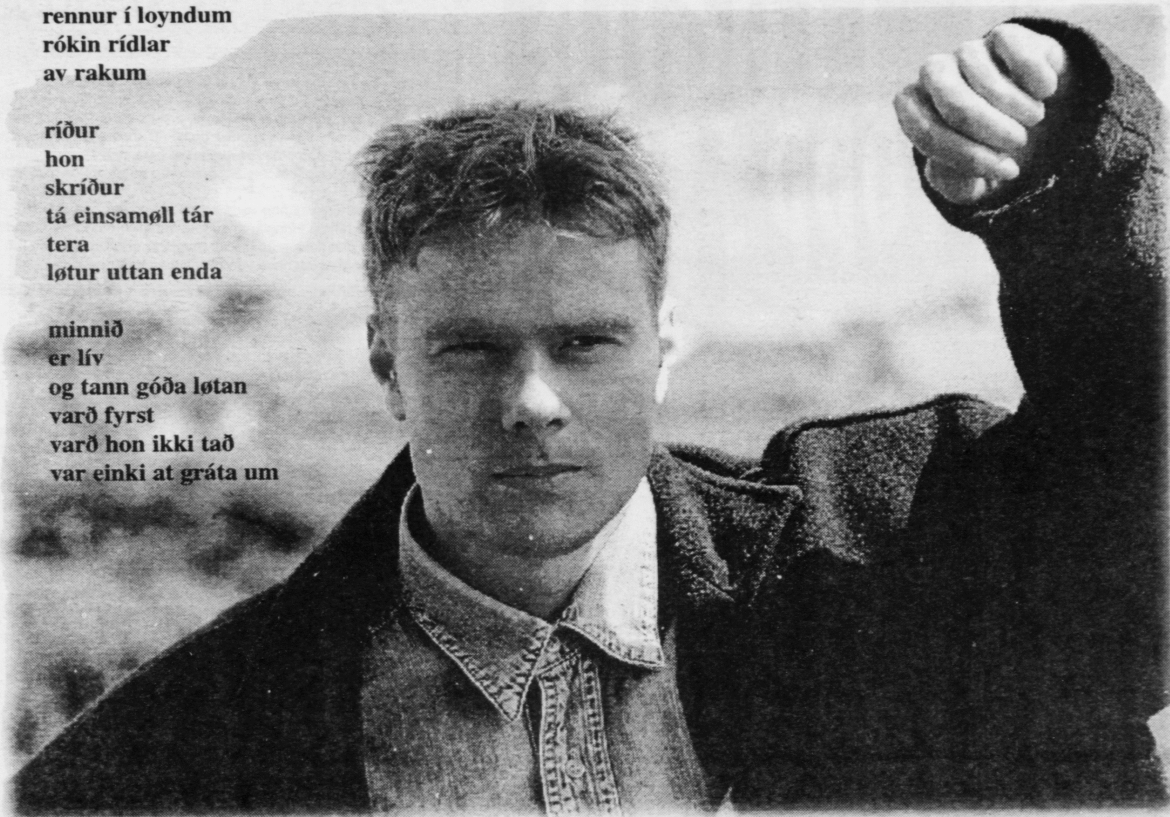

Yngd nr. 16 – 5. aug. 1998

tíðin rennur
rennur í loyndum
rókin ríðlar
av rakum

ríður
hon
skriður
tá einsamøll tár
tera
løtur uttan enda

minnið
er lív
og tann góða løtan
varð fyrst
varð hon ikki tað
var einki at gráta um

er fallið seinastu árinu Gongd-
in hevur verið soleiðis seina-
stu árinu, at jú meira háfloygd
ein yrking er, tess meiri væl-
skrivað er hon. Hans sigur, at
nógv av tí, sum kemur út í
dag, er so egið, at tað var bet-
ur, um tað lá heima í skuffuni.

Litið av skaldskapi á Skálafjørðinum

Óvanligani litið av skaldskapi
er komin av Skálafjørðin, og
vit spurdu Hans, hvussu tað
bar til. Hann segði, at tað var
neyvan komið nakað serligt út
av fjørðinum síðani Friðrik
Petersen. Í heimbygðini eru
fólk rættiliga trúgvandi, og tí
metir Hans, at tey serliga lesa
andaligan skaldskap har inni.
Eitt annað, sum kann gera seg
galdandi, er, at tað eru óvan-
liga nógv sambandsfólk á
Skálafjørðinum og einamest á
Toftum. Summi vilja verða

við, at sambandsfólk ikki eru
serliga góð við málið, og tiskil
hava tey ikki nakran tokka til
føroyska skaldskapin og ei
heldur til at skriva.

Spennandi verður so at síggja,
um okkurt yrkingasavnið fer
at koma frá unga toftamann-
inum. Her á síðunum eru so
nakrar av yrkingunum hjá
honum almannakunngjördar
fyri fyrstu ferð.

eg vildi elska og flenna
síggja lagnuna renna
ímillum runnar
úr safirbláum ásti

men nú siti eg her
og gráti
um tað
ið kanska ongantíð var
lívið hjá tær

